

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 504/2008**z dnia 6 czerwca 2008 r.****wykonujące dyrektywy Rady 90/426/EWG i 90/427/EWG w odniesieniu do metod identyfikacji koniowatych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/426/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/427/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie zootechnicznych i genealogicznych warunków handlu wewnątrzspółnotowego koniowatymi⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. c) i d), art. 6 ust. 2 tiret drugie oraz art. 8 ust. 1 akapit pierwszy,uwzględniając dyrektywę Rady 94/28/WE z dnia 23 czerwca 1994 r. ustanawiającą zasady odnoszące się do warunków genealogicznych i zootechnicznych stosowanych w przywozie z państw trzecich zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz zmieniającą dyrektywę 77/504/EWG w sprawie zwierząt hodowlanych czystorasowych z gatunku bydła⁽³⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 93/623/EWG z dnia 20 października 1993 r. ustanawiająca dokument identyfikacyjny (paszport) towarzyszący zarejestrowanym zwierzętom z rodziny koniowatych⁽⁴⁾ wprowadza metodę identyfikacji zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych w trakcie ich przemieszczania do celów kontroli zdrowia zwierząt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 42. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 12.7.1994, s. 66.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 298 z 3.12.1993, s. 45. Decyzja zmieniona decyzją 2000/68/WE (Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 72).

- (2) Decyzja Komisji 2000/68/WE z dnia 22 grudnia 1999 r. zmieniająca decyzję Komisji 93/623/EWG oraz ustanawiająca identyfikację hodowlanych i rzeźnych zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁵⁾ określa zasady w odniesieniu do dokumentu identyfikacyjnego, towarzyszącego zwierzętom z rodziny koniowatych podczas przemieszczania.

- (3) Decyzje 93/623/EWG i 2000/68/WE zostały w różny sposób wdrożone przez państwa członkowskie. Co więcej, identyfikacja koniowatych we wspomnianych dyrektywach jest związana z przemieszczaniem, podczas gdy zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym, dotyczącym innych gatunków zwierząt gospodarskich, zwierzęta są identyfikowane między innymi do celów kontroli chorób bez względu na to, czy są one przemieszczane, czy też nie. Ponadto przedstawiony powyżej dwupoziomowy system, obejmujący zarówno zwierzęta z rodziny koniowatych do chowu i produkcji, jak i zarejestrowane zwierzęta z rodziny koniowatych, może doprowadzić do wydania dla jednego zwierzęcia więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego, czemu zapobiec można jedynie poprzez zastosowanie w odniesieniu do każdego zwierzęcia nieusuwalnego, choć niekoniecznie widocznego, znaku przy okazji pierwszej identyfikacji danego zwierzęcia.

- (4) Opis graficzny, zamieszczony w dokumencie identyfikacyjnym określonym w decyzji 93/623/EWG, nie jest w pełni zgodny z podobnymi informacjami wymaganymi przez międzynarodowe organizacje przygotowujące koniowate do zawodów i wyścigów, a także przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE). W niniejszym rozporządzeniu należy tym samym ustanowić opis graficzny, który jest odpowiedni dla potrzeb Wspólnoty i zgodny ze wspomnianymi wymogami, przyjętymi na szczeblu międzynarodowym.

- (5) Przywóz koniowatych jest w dalszym ciągu objęty warunkami określonymi w dyrektywie 90/426/EWG, a w szczególności w decyzji Komisji 93/196/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zwierząt z rodziny koniowatych na ubój⁽⁶⁾ oraz w decyzji Komisji 93/197/EWG z dnia 5 lutego 1993 r. w sprawie wymagań dotyczących zdrowia zwierząt i świadectw weterynaryjnych przy przywozie zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych oraz zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁷⁾ do chowu i produkcji.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2000, s. 72.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 7. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 86 z 6.4.1993, s. 16. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006.

- (6) W przypadku, gdy stosowane są procedury celne określone w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającym Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾, należy dodatkowo odnieść się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 706/73 z dnia 12 marca 1973 r. dotyczącego uzgodnień wspólnotowych mających zastosowanie do Wysp Normandzkich oraz wyspy Man w zakresie handlu produktami rolnymi⁽²⁾. Rozporządzenie (EWG) nr 706/73 stanowi, że od dnia 1 września 1973 r. przepisy wspólnotowe mają zastosowanie w kwestiach prawodawstwa w dziedzinie weterynarii, natomiast wyklucza prawodawstwo wspólnotowe w dziedzinie zootechniki. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie bez uszczerbku dla wspomnianego rozporządzenia.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny⁽³⁾ ustala definicję posiadacza zwierząt. Natomiast art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/426/EWG odnosi się do właściciela lub hodowcy zwierzęcia. Dyrektywa Rady 92/35/EWG z dnia 29 kwietnia 1992 r. ustanawiająca zasady kontroli i środki zwalczania afrykańskiego pomoru koni⁽⁴⁾ przewiduje łączoną definicję właściciela i posiadacza. Ponieważ zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i ustawodawstwem krajowym właściciel zwierzęcia z rodziny koniowatych niekoniecznie musi być osobą odpowiedzialną za to zwierzę, stosowne jest wyjaśnienie, że przede wszystkim posiadacz zwierzęcia z rodziny koniowatych, który może być właścicielem, powinien być odpowiedzialny za identyfikację zwierząt z rodziny koniowatych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (8) W interesie spójności prawodawstwa wspólnotowego metody identyfikacji koniowatych, przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, powinny mieć zastosowanie bez uszczerbku dla decyzji Komisji 96/78/WE z dnia 10 stycznia 1996 r. ustanawiającej kryteria wpisu i rejestracji zwierząt z rodziny koniowatych w księgach stadnych do celów hodowlanych⁽⁵⁾.
- (9) Wspomniane metody powinny być zgodne z zasadami ustalonymi przez organizacje hodowlane zatwierdzone na mocy decyzji Komisji 92/353/EWG z dnia 11 czerwca 1992 r. ustanawiającej kryteria zatwierdzania lub uznawania organizacji lub stowarzyszeń, które prowadzą lub zakładają księgi stadne dla zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁶⁾. Zgodnie ze wspomnianą decyzją to organizacja lub stowarzyszenie, które prowadzi księgę stadną pochodzenia rasy, są odpowiedzialne za określenie zasad w sprawie systemu identyfikacji koniowatych i podziału księgi stadnej na klasy oraz w sprawie rodowodów wprowadzonych do księgi stadnej.
- (10) Ponadto świadectwo pochodzenia, określone w art. 4 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/427/EWG, które należy dołączyć do dokumentu identyfikacyjnego, powinno podawać wszelkie niezbędne informacje w celu zapewnienia, że koniowate, przenoszone do innej księgi stadnej, są wpisywane do tej klasy księgi stadnej, której kryteria spełniają.
- (11) Zgodnie z art. 1 tiret trzecie decyzji Komisji 96/510/WE z dnia 18 lipca 1996 r. ustanawiającej zaświadczenia hodowlane i zootechniczne w przywozie zwierząt hodowlanych, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków⁽⁷⁾, zaświadczenie hodowlane i zootechniczne zarejestrowanego koniowatego musi być zgodne z dokumentem identyfikacyjnym ustanowionym w decyzji 93/623/EWG. Tym samym konieczne jest wyjaśnienie, że wszelkie odniesienia do decyzji 93/623/EWG, jak również do decyzji 2000/68/WE, powinny być odczytywane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.
- (12) Ponieważ wszystkie koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty lub przywożone do Wspólnoty zgodnie z niniejszym rozporządzeniem powinny być zidentyfikowane na podstawie jednego dokumentu identyfikacyjnego, niezbędne są specjalne przepisy w odniesieniu do sytuacji, gdy status zwierząt koniowatych do chowu i produkcji ulega zmianie do statusu zarejestrowanych koniowatych, jak określono w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.
- (13) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość ustanowienia specjalnych systemów identyfikacji koniowatych wędrujących w dzikich lub półdzikich warunkach na określonych obszarach lub terytoriach, włącznie z rezerwatami przyrody, ze względu na zgodność z drugim ustępem art. 2 dyrektywy 92/35/EWG.
- (14) Identyfikatory elektroniczne („transpondery”) dla koniowatych są już w powszechnym praktycznym użyciu na szczeblu międzynarodowym. Technologia ta powinna być wykorzystywana w celu zapewnienia ścisłego powiązania pomiędzy danym zwierzęciem z rodziny koniowatych a środkami identyfikacji. Koniowate powinny być oznaczone za pomocą transpondera, ale należy wprowadzić także przepis dotyczący zastępczych metod wykorzystywanych do weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia pod warunkiem, że owe zastępcze metody zapewniają równoważne gwarancje zapobiegania wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych.

(1) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

(2) Dz.U. L 68 z 15.3.1973, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1174/86 (Dz.U. L 107 z 24.4.1986, s. 1).

(3) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

(4) Dz.U. L 157 z 10.6.1992, s. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

(5) Dz.U. L 19 z 25.1.1996, s. 39.

(6) Dz.U. L 192 z 11.7.1992, s. 63.

(7) Dz.U. L 210 z 20.8.1996, s. 53. Decyzja zmieniona decyzją 2004/186/WE (Dz.U. L 57 z 25.2.2004, s. 27).

- (15) Mimo, że zgodnie z obecnym prawodawstwem wspólnotowym koniowatym musi zawsze towarzyszyć ich dokument identyfikacyjny, należy wprowadzić przepisy o wprowadzeniu odstępstw od wspomnianego wymogu w sytuacji, gdy jest to niemożliwe lub nawet niepraktyczne w kontekście zachowania dokumentu identyfikacyjnego przez całą długość życia zwierzęcia z rodziny koniowatych lub w sytuacji, gdy taki dokument nie został wydany z uwagi na ubój zwierzęcia przed osiągnięciem przez nie wymaganego maksymalnego wieku do celów identyfikacji.
- (16) Wspomniane odstępstwa powinny być stosowane bez uszczerbku dla art. 14 dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy⁽¹⁾, pozwalającej na odstępstwa od niektórych środków kontroli choroby w odniesieniu do zidentyfikowanych koniowatych w gospodarstwach, w których ognisko wspomnianej choroby zostało potwierdzone.
- (17) Państwom członkowskim powinno się również zezwolić na dopuszczenie uproszczonego dokumentu identyfikacyjnego, który byłby wykorzystywany w odniesieniu do koniowatych przemieszczanych w obrębie ich terytorium. Plastikowe karty z wbudowanymi mikroprocesorami („karty elektroniczne”) zostały wprowadzone w charakterze urządzeń do przechowywania danych w różnych obszarach. Należy umożliwić wydawanie takich kart elektronicznych jako jednej z opcji oprócz dokumentu identyfikacyjnego, jak również stosowanie ich w określonych warunkach zamiast dokumentu identyfikacyjnego towarzyszącego koniowatym w trakcie przemieszczania w obrębie danego państwa członkowskiego.
- (18) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiającego środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾ wymogi w sprawie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego w odniesieniu do koniowatych należy wprowadzić do końca 2009 r.
- (19) Niezbędne są przepisy na wypadek utraty oryginalnego dokumentu identyfikacyjnego wydanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na całą długość życia zwierzęcia. Przepisy te powinny w najszerszym możliwym zakresie wykluczyć niezgodne z prawem posiadanie więcej, niż jednego dokumentu identyfikacyjnego, tak aby status zwierzęcia jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi był właściwie opisany. W przypadku gdy dostępne są wystarczające i możliwe do zweryfikowania informacje, należy wydać duplikat dokumentu, oznaczony jako taki, i z zasady wykluczający zwierzę z łańcucha żywnościowego; w innych wypadkach należy wydać dokument zastępczy, również oznaczony jako taki, który dodatkowo obniży status wcześniej zarejestrowanego koniowatego do zwierzęcia koniowatego przeznaczonego do chowu i produkcji.
- (20) Zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 90/426/EWG dokument identyfikacyjny stanowi instrument unieruchomienia koniowatych w przypadku wystąpienia choroby w gospodarstwie, w którym są one utrzymywane lub hodowane. Tym samym niezbędne jest zapewnienie możliwości zawieszenia tego dokumentu do celów przemieszczania w przypadku wystąpienia niektórych chorób poprzez odpowiedni wpis w dokumencie identyfikacyjnym.
- (21) W przypadku śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych z powodów innych niż ubój w uboju, dokument identyfikacyjny powinien zostać zwrócony instytucji wydającej przez organ nadzorujący przetwarzanie padłego zwierzęcia zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽³⁾, a ponadto należy zapewnić, że transponder lub jakakolwiek inna metoda zastępcza, włącznie ze znakami, wykorzystywana do weryfikowania tożsamości danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, nie może być przetworzona i ponownie wykorzystana.
- (22) Aby zapobiec wprowadzaniu transponderów do łańcucha żywnościowego, mięso zwierząt, z których nie można było usunąć transpondera podczas uboju, powinno zostać uznane za niezdatne do spożycia przez ludzi zgodnie z rozdziałem V sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.
- (23) Normalizacja miejsca wszczepiania transponderów oraz zapisanie tego miejsca w dokumentach identyfikacyjnych powinno ułatwić zlokalizowanie wszczepionych transponderów.
- (24) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽⁵⁾, zwierzęta żywe, które mają być wprowadzone na rynek do spożycia przez ludzi, są określone jako żywność. Wspomniane rozporządzenie przewiduje daleko idącą odpowiedzialność podmiotów działających na rynku spożywczym na wszystkich etapach produkcji żywności, włącznie z monitorowaniem zwierząt hodowanych w celu produkcji żywności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 22.11.2003, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1246/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 21).

⁽³⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1432/2007 (Dz.U. L 320 z 6.12.2007, s. 13).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, s. 3).

- (25) Koniowate do chowu i produkcji, jak również zarejestrowane koniowate, mogą zostać uznane za koniowate przeznaczone na ubój w rozumieniu art. 2 lit. d) dyrektywy 90/426/EWG na pewnym etapie ich życia. Mięso zwierząt nieparzystokopytnych, równoznacznych z koniowatymi, jest określone w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽¹⁾.
- (26) Zgodnie z ust. 7 sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, podmiot prowadzący ubojnię jest zobowiązany do gromadzenia, sprawdzania i opracowywania informacji dotyczących łańcucha żywnościowego i przekazujących dane szczegółowe w zakresie pochodzenia, historii i zarządzania zwierzętami przeznaczonymi do produkcji żywności. Właściwe władze mogą zezwolić na przesyłanie informacji dotyczących łańcucha żywnościowego, odnoszących się do gospodarskich zwierząt nieparzystokopytnych, w tym samym czasie, w którym przesyłane są zwierzęta, zamiast przesyłania ich w terminie wcześniejszym. Dokument identyfikacyjny towarzący koniowatym przeznaczonym do uboju powinien w związku z powyższym wchodzić w zakres wspomnianych informacji dotyczących łańcucha żywnościowego.
- (27) Zgodnie z ust. 1 rozdziału III sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 urzędowy lekarz weterynarii jest zobowiązany do zweryfikowania wypełnienia obowiązku przez podmiot działający na rynku spożywczym, polegającego na zapewnieniu, iż zwierzęta przyjęte do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi są prawidłowo identyfikowane.
- (28) Zgodnie z ust. 8 sekcji III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przedsiębiorstwa sektora spożywczego zobowiązane są sprawdzić paszporty towarzyszące gospodarskim zwierzętom nieparzystokopytnym, dla upewnienia się, czy zwierzę jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, i jeżeli przyjmują zwierzę do uboju, zobowiązane są przekazać paszport urzędowemu lekarzowi weterynarii.
- (29) Bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (EWG) nr 2377/90 z dnia 26 czerwca 1990 r. ustanawiającego wspólnotową procedurę dla określania maksymalnego limitu pozostałości weterynaryjnych produktów leczniczych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾ oraz bez uszczerbku dla dyrektywy Rady 96/22/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. dotyczącej zakazu stosowania w gospodarstwach utrzymujących zwierzęta niektórych związków o działaniu hormonalnym, tyreostatycznym i β -agonistycznym⁽³⁾, podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych koniowatym jest objęte dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych⁽⁴⁾.
- (30) Artykuł 10 ust. 2 i 3 dyrektywy 2001/82/WE przewiduje w odniesieniu do koniowatych specjalne odstępstwa od art. 11 przedmiotowej dyrektywy. Dotyczą one leczenia zwierząt utrzymywanych w celu produkcji żywności produktami leczniczymi, które mają ustalony maksymalny limit pozostałości w odniesieniu do gatunków innych niż gatunki docelowe lub są dopuszczone w odniesieniu do innego warunku, o ile wspomniane koniowate są zidentyfikowane zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym i wyraźnie oznaczone w ich dokumencie identyfikacyjnym jako przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi po okresie karencji wynoszącym co najmniej sześć miesięcy, po poddaniu ich leczeniu przy użyciu substancji wymienionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1950/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym, zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych, wykaz substancji niezbędnych do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych⁽⁵⁾.
- (31) Aby zachować kontrolę nad wydawaniem dokumentów identyfikacyjnych, w bazie danych należy rejestrować minimalny zbiór stosownych danych dotyczących wydawania takich dokumentów. Zgodnie z dyrektywą Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych⁽⁶⁾, państwa członkowskie powinny ze sobą współpracować poprzez bazy danych, aby ułatwić wymianę informacji.
- (32) System Uniwersalnego Dożywotnego Numeru Konia (ang. Universal Equine Life Number, UELN) został przyjęty na całym świecie przez najważniejsze organizacje zajmujące się hodowlą koni i organizacją zawodów. Został on opracowany z inicjatywy Światowej Federacji Hodowców Koni Sportowych (WBFSH), Międzynarodowego Komitetu Ksiąg Stadnych (ISBC), Światowej Organizacji Konia Arabskiego (WAHO), Europejskiej Organizacji Konia Arabskiego (ECAHO), Międzynarodowej Konferencji Konia Angloarabskiego (CIAA), Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (fr. FEI) oraz Europejskiej Unii Kłusaków (fr. Union Européenne du Trot, UET), zaś z informacjami o systemie można zapoznać się na stronie internetowej UELN⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55. Sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, s. 22. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, s. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 61/2008 (Dz.U. L 22 z 25.1.2008, s. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 125 z 23.5.1996, s. 3. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2003/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, s. 17).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/28/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 58).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 367 z 22.12.2006, s. 33.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34.

⁽⁷⁾ <http://www.ueln.net>

- (33) System UELN jest odpowiedni do rejestracji zarówno zarejestrowanych koniowatych, jak i koniowatych do chowu i produkcji, i umożliwia stopniowe wprowadzanie skomputeryzowanych sieci w celu zapewnienia, że tożsamość zwierząt może być w dalszym ciągu weryfikowana zgodnie z art. 6 dyrektywy 90/427/EWG w przypadku zarejestrowanych koniowatych.
- (34) W przypadku, gdy do baz danych przydzielane są kody, nie powinny one, podobnie jak format zarejestrowanych numerów identyfikacyjnych poszczególnych zwierząt, w żaden sposób kolidować z ustanowionym systemem UELN. W związku z powyższym wykaz przydzielonych kodów UELN powinien być konsultowany przed przydzieleniem jakiegokolwiek nowego kodu do bazy danych.
- (35) Artykuł 7 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG zobowiązuje urzędowego lekarza weterynarii do odnotowywania numeru identyfikacyjnego lub numeru dokumentu identyfikacyjnego ubitego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz przedstawienia go właściwym władzom w miejscu wysłania na ich żądanie, jako potwierdzenie faktu, że zwierzę z rodziny koniowatych zostało ubite. Zgodnie z art. 4 ust. 4 ppkt (i) wspomnianej dyrektywy po uboju zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych jego dokument identyfikacyjny należy zwrócić władzy, która go wydała. Powyższe wymogi powinny również obowiązywać w odniesieniu do dokumentów identyfikacyjnych wydawanych koniowatym do chowu i produkcji. Rejestrowanie dożywotniego numeru zgodnego z UELN i stosowanie go w celu określenia władz lub instytucji, które wydały dokument identyfikacyjny, powinno ułatwić zachowanie zgodności ze wspomnianymi wymogami. Tam, gdzie jest to możliwe, państwa członkowskie powinny wykorzystać instytucje wyznaczone do kontaktów, które desygnowały zgodnie z art. 35 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz przepisami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾.
- (36) Nadzór weterynaryjny, niezbędny do zagwarantowania zdrowia zwierząt zgodnie z art. 4 i 5 dyrektywy 90/426/EWG, może być zapewniony jedynie w sytuacji, gdy gospodarstwo, w rozumieniu art. 2 lit. a) przedmiotowej dyrektywy, jest znane właściwym władzom. Podobne wymagania wynikają ze stosowania prawa żywnościowego w stosunku do koniowatych jako zwierząt utrzymywanych w celu produkcji żywności. W związku z częstotliwością przemieszczania koniowatych, w porównaniu z innymi zwierzętami gospodarskimi, nie powinno się jednak dokonywać prób ustanowienia stałego systemu monitorowania koniowatych w czasie rzeczywistym. Identyfikacja koniowatych powinna zatem stanowić pierwszy etap w ramach systemu identyfikacji i rejestracji koniowatych, jaki należy sfinalizować w ramach nowej wspólnotowej polityki w zakresie zdrowia zwierząt.
- (37) Mając na względzie jednolite stosowanie prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego identyfikacji koniowatych w państwach członkowskich, a także w celu zapewnienia, że jest ono jasno określone i przejrzyste, decyzje 93/623/EWG i 2000/68/WE powinny zostać uchylone i zastąpione niniejszym rozporządzeniem.
- (38) Należy zapewnić środki przejściowe, tak aby umożliwić państwom członkowskim dostosowanie się do przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu.
- (39) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt oraz Stałego Komitetu ds. Zootechniki,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

TEMAT, ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Temat i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące identyfikacji koniowatych:

- a) urodzonych na terytorium Wspólnoty; lub
 - b) dopuszczonych do swobodnego obrotu na terytorium Wspólnoty zgodnie z procedurą celną określoną w art. 4 ust. 16 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.
2. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla:
- a) rozporządzenia (EWG) nr 706/73 oraz decyzji 96/78/WE; oraz
 - b) działań podejmowanych przez państwa członkowskie na rzecz rejestrowania gospodarstw, w których utrzymywane są koniowate.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 lit. a) i lit. c)–f), lit. h) oraz lit. i) dyrektywy 90/426/EWG, a także art. 2 lit. c) dyrektywy 90/427/EWG.

2. Stosuje się również następujące definicje:

a) „posiadacz” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która posiada prawo własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych albo jest jego właścicielem, lub taką, której powierzono opiekę nad wymienionym zwierzęciem, za wynagrodzeniem finansowym lub nieodpłatnie, na stałe lub tymczasowo, także w trakcie transportu, na targach lub w czasie zawodów, wyścigów albo imprez kulturalnych;

b) „transponder” oznacza pasywne urządzenie radiolokacyjne tylko do odczytu:

(i) zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystujące technologię HDX lub FDX-B; oraz

(ii) umożliwiające dokonanie odczytu za pomocą czytnika zgodnego z normą ISO 11785 z odległości wynoszącej co najmniej 12 cm;

c) „koniowate” lub „zwierzęta z rodziny koniowatych” oznaczają dzikie lub udomowione ssaki nieparzystokopytne dowolnego gatunku z rodzaju Equus, rodzina Equidae, jak również ich krzyżówki;

d) „niepowtarzalny dożywotni numer” oznacza niepowtarzalny kod alfanumeryczny składający się z 15 znaków, zestawiający informacje dotyczące konkretnego zwierzęcia z rodziny koniowatych oraz bazy danych i kraju, w którym informacje tego rodzaju są rejestrowane w pierwszej kolejności zgodnie z systemem kodowania Uniwersalnego Dożywotniego Numeru Konia (UELN), na który składa się:

(i) sześciocyfrowy kod identyfikacyjny zgodny z UELN, odnoszący się do bazy danych określonej w art. 21 ust. 1; oraz, w dalszej kolejności

(ii) dziewięciocyfrowy indywidualny numer identyfikacyjny, przypisany do danego zwierzęcia z rodziny koniowatych;

e) „karta elektroniczna” oznacza plastikowe urządzenie z wbudowanym mikroprocesorem, umożliwiające przechowywanie danych i przekazywanie ich drogą elektroniczną do kompatybilnych systemów komputerowych.

ROZDZIAŁ II

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY

Artykuł 3

Zasady ogólne i obowiązek identyfikacji koniowatych

1. Koniowate, o których mowa w art. 1 ust. 1, nie mogą być utrzymywane, o ile nie są zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. W sytuacji, gdy posiadacz nie posiada prawa własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych, postępuje w ramach niniejszego rozporządzenia, w imieniu oraz w porozumieniu z osobą fizyczną lub prawną posiadającą prawo własności do zwierzęcia z rodziny koniowatych („właściciel”).

3. Do celów niniejszego rozporządzenia system identyfikacji koniowatych składa się z następujących elementów:

a) jeden dożywotni dokument identyfikacyjny;

b) metoda zapewnienia jednoznacznego powiązania pomiędzy dokumentem identyfikacyjnym a danym zwierzęciem z rodziny koniowatych;

c) baza danych, w której rejestrowane są pod niepowtarzalnym numerem identyfikacyjnym dane identyfikacyjne dotyczące zwierzęcia, dla którego wydano dokument identyfikacyjny osobie zarejestrowanej w tej bazie danych.

Artykuł 4

Instytucje wydające dokumenty identyfikacyjne dla koniowatych

1. Państwa członkowskie zapewniają, że dokument identyfikacyjny określony w art. 5 ust. 1 dla zarejestrowanych koniowatych jest wydawany przez następujące instytucje („instytucje wydające”):

a) organizację lub związek oficjalnie zatwierdzone lub uznane przez państwo członkowskie lub też urząd państwowy zainteresowanego państwa członkowskiego, określone w art. 2 lit. c) tiret pierwsze dyrektywy 90/427/EWG, które prowadzą księgę stadną danej rasy zwierzęcia zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG; lub

b) oddział międzynarodowego związku lub organizacji, posiadający swoją główną siedzibę w danym państwie członkowskim, który przygotowuje konie do zawodów lub wyścigów, zgodnie z art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.

2. Dokumenty identyfikacyjne wydane przez władze w państwie trzecim, wydającym zaświadczenia hodowlane zgodnie z art. 1 tiret trzecie decyzji 96/510/WE, uważa się za ważne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w odniesieniu do zarejestrowanych koniowatych określonych w art. 1 ust. 1 lit. b).

3. Instytucja wydająca dokument identyfikacyjny, określony w art. 5 ust. 1, dla koniowatych do chowu i produkcji, jest wyznaczana przez właściwe organy.

4. Instytucje wydające, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, działają zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a w szczególności z przepisami art. 5, 8–12, 14, 16, 17, 21 oraz 23.

5. Państwa członkowskie opracowują i uaktualniają wykaz instytucji wydających oraz udostępniają przedmiotowe informacje pozostałym państwom członkowskim i do wiadomości publicznej na stronie internetowej.

Informacje dotyczące instytucji wydających obejmują przynajmniej dane kontaktowe niezbędne do spełnienia wymogów art. 19.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu wspomnianych aktualnych wykazów, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

6. Wykazy instytucji wydających w krajach trzecich, o których mowa w ust. 2, są przygotowywane i uaktualniane zgodnie z następującymi warunkami:

a) właściwy organ kraju trzeciego, w którym mieści się instytucja wydająca, gwarantuje, że:

(i) instytucja wydająca spełnia warunki określone w ust. 2;

(ii) w przypadku instytucji wydającej, zatwierdzonej zgodnie z dyrektywą 94/28/EWG, jest ona zobowiązana do spełniania wymogu informacyjnego określonego w art. 21 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;

(iii) wykazy instytucji wydających są opracowywane, uaktualniane i przekazywane Komisji;

b) Komisja:

(i) przekazuje państwom członkowskim regularne zawiadomienia w sprawie nowych lub uaktualnionych wykazów, jakie otrzymała od właściwych organów zainteresowanych krajów trzecich zgodnie z lit. a) ppkt (iii);

(ii) dba, by uaktualnione wersje przedmiotowych wykazów były udostępniane do wiadomości publicznej;

(iii) w razie konieczności umieszcza kwestie związane z wykazem instytucji wydających w krajach trzecich, bez zbędnej zwłoki, w porządku obrad Stałego Komitetu ds. Zootechniki, w celu podjęcia odpowiednich decyzji, zgodnie z procedurą określoną w art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 88/661/EWG⁽¹⁾.

Artykuł 5

Identyfikacja koniowatych urodzonych na terytorium Wspólnoty

1. Koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty są identyfikowane za pomocą jednego dokumentu identyfikacyjnego zgodnego ze wzorem dokumentu identyfikacyjnego dla koniowatych, określonego w załączniku I („dokument identyfikacyjny” lub „paszport”). Dokument wydawany jest na cały okres życia danego zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Dokument identyfikacyjny ma drukowany, niepodzielny format i zawiera rubryki, w których wpisuje się informacje wymagane stosownie do jego następujących sekcji:

a) w przypadku zarejestrowanych koniowatych, sekcje I–X;

b) w przypadku koniowatych do chowu i produkcji, przynajmniej sekcje I, III, IV oraz VI–IX.

2. Instytucja wydająca zapewnia, że dokument identyfikacyjny nie jest wydawany dla zwierzęcia z rodziny koniowatych, o ile nie jest w sposób należyty wypełniona przynajmniej jego sekcja I.

3. Bez uszczerbku dla art. 1 ust. 1 decyzji 96/78/WE i niezależnie od przepisów ust. 1 lit. a) oraz ust. 2 niniejszego artykułu, zarejestrowane koniowate są identyfikowane w dokumencie identyfikacyjnym zgodnie z przepisami odnoszącymi się do instytucji wydających, określonych w art. 4 ust. 1 lub 2 niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36.

4. W przypadku zarejestrowanych koniowatych instytucja wydająca, określona w art. 4 ust. 1 lit. a) i ust. 2 niniejszego rozporządzenia, uzupełnia w sekcji II dokumentu identyfikacyjnego informacje w świadectwie pochodzenia, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. d) dyrektywy 90/427/EWG.

Zgodnie z zasadami zatwierdzonej lub uznanej organizacji hodowlanej prowadzącej księgę stadną pochodzenia rasy przedmiotowego zarejestrowanego zwierzęcia z rodziny koniowatych, świadectwo pochodzenia musi zawierać kompletne informacje o rodowodzie, dział księgi stadnej, o której mowa w art. 2 lub 3 decyzji 96/78/WE oraz, jeżeli tak określono, klasę głównego działu, do której wpisane jest dane zwierzę z rodziny koniowatych.

5. W celu uzyskania dokumentu identyfikacyjnego wniosek jest przedkładany przez posiadacza lub, w przypadku gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym urodziło się zwierzę, przez właściciela, w terminie przewidzianym w ust. 6 niniejszego artykułu i art. 7 ust. 1 w odniesieniu do dokumentu identyfikacyjnego określonego w ust. 1 niniejszego artykułu, instytucji wydającej określonej w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, ponadto przekazywane są wszelkie informacje niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia.

6. Bez uszczerbku dla art. 13 ust. 1 koniowate urodzone na terytorium Wspólnoty są identyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przed dniem 31 grudnia roku, w którym urodziło się dane zwierzę z rodziny koniowatych, lub w terminie sześciu miesięcy od daty urodzenia, w zależności od tego, która z dat przypada później.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ograniczeniu wspomnianego maksymalnego dopuszczalnego okresu identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych do sześciu miesięcy.

Państwa członkowskie, korzystające z odstępstwa przewidzianego w drugim akapicie, powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

7. Kolejność sekcji i ich numeracja muszą pozostać niezmiennione w dokumencie identyfikacyjnym, z wyjątkiem przypadku dotyczącego sekcji I, która może być umieszczona w formie rozkładówki w dokumencie identyfikacyjnym.

8. Dokument identyfikacyjny nie może być powielany ani zastępowany, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 16 i 17.

Artykuł 6

Odstępstwo w odniesieniu do wypełnienia sekcji I dokumentu identyfikacyjnego

W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 2 w sytuacji, gdy transponder został wszczepiony zgodnie z art. 11, lub gdy zastoso-

wano indywidualny, nieusuwalny i widoczny znak zastępczy zgodnie z art. 12, informacje zawarte w pkt 3 lit. b)–h) części A sekcji I, oraz w pkt 12–18 w opisie graficznym w części B sekcji I dokumentu identyfikacyjnego nie muszą być uzupełnione, a zamiast wypełniania wspomnianego opisu graficznego dopuszcza się wykorzystanie fotografii lub wydruku przedstawiającego szczegółowo wystarczające do zidentyfikowania zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Odstępstwo przewidziane w pierwszym akapicie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów dotyczących identyfikowania koniowatych, ustanowionych przez instytucje wydające określone w art. 4 ust. 1, 2 i 3.

Artykuł 7

Odstępstwa dotyczące identyfikacji niektórych koniowatych żyjących w warunkach dzikich lub półdzikich

1. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1, 3 i 5, właściwy organ może podjąć decyzję, zgodnie z którą koniowate tworzące określone populacje, żyjące w dzikich lub półdzikich warunkach na niektórych obszarach, włącznie z rezerwatami przyrody, jakie zostaną określone przez wspomniany organ, są identyfikowane zgodnie z art. 5 jedynie w przypadku, gdy są usuwane z takich obszarów lub osławiane do celów gospodarskich.

2. Państwa członkowskie, zamierzające skorzystać z odstępstwa przewidzianego w ust. 1, powiadamiają Komisję o populacji i obszarach, których to dotyczy:

- a) w terminie sześciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; lub
- b) przed skorzystaniem ze wspomnianego odstępstwa.

Artykuł 8

Identyfikacja przywożonych koniowatych

1. Posiadacz lub, w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, do którego przywożone jest dane zwierzę, właściciel zwraca się o dokument identyfikacyjny lub o zarejestrowanie istniejącego dokumentu identyfikacyjnego w bazie danych odpowiedniej instytucji wydającej zgodnie z art. 21, w terminie 30 dni od daty zakończenia procedury celnej, określonej w art. 4 ust. 16 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, w przypadku gdy:

- a) koniowate są przywożone do Wspólnoty; lub

b) gdy tymczasowe przyjęcie, zdefiniowane w art. 2 ppkt (i) dyrektywy 90/426/EWG, jest zmienione na przyjęcie stałe.

2. W sytuacji, gdy zwierzęciu z rodziny koniowatych, określonym w ust. 1 niniejszego artykułu, towarzyszą dokumenty, które nie są zgodne z art. 5 ust. 1 lub w których brakuje niektórych informacji wymaganych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, instytucja wydająca, na wniosek posiadacza lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, do którego przywożone jest dane zwierzę, właściciela:

a) uzupełnia wspomniane dokumenty, tak by spełniały one wymogi art. 5; oraz

b) rejestruje dane identyfikacyjne przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych wraz z informacjami uzupełniającymi w bazie danych zgodnie z art. 21.

3. W sytuacji, gdy nie ma możliwości wprowadzenia zmian w dokumentach towarzyszących koniowatym, określonym w art. 1 niniejszego artykułu, tak aby dostosować je do wymogów art. 5 ust. 1 i 2, dokumentów tych nie uważa się za ważne do celów identyfikacji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

W sytuacji, gdy dokumenty określone w pierwszym akapicie są zawieszane lub unieważniane przez instytucję wydającą, fakt ten jest rejestrowany w bazie danych określonej w art. 21, zaś koniowate są identyfikowane zgodnie z art. 5.

ROZDZIAŁ III

KONTROLE WYMAGANE PRZED WYDANIEM DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH I TRANSPONDERÓW

Artykuł 9

Weryfikacja pojedynczych dokumentów identyfikacyjnych wydanych dla koniowatych

Przed wydaniem dokumentu identyfikacyjnego instytucja wydająca, lub osoba działająca w jej imieniu, podejmuje wszelkie stosowne środki w celu:

a) zweryfikowania, czy taki dokument identyfikacyjny nie został już wydany dla przedmiotowego zwierzęcia z rodziny koniowatych;

b) zapobieżenia niezgodnemu z prawem wydaniu więcej niż jednego dokumentu identyfikacyjnego dla jednego zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Wspomniane środki obejmują przynajmniej skonsultowanie dostępnych dokumentów i rejestrów elektronicznych, skontro-

lowanie zwierzęcia pod kątem wszelkiego rodzaju oznak lub cech wskazujących na jakąkolwiek wcześniejszą identyfikację oraz stosowanie środków przewidzianych w art. 10.

Artykuł 10

Środki mające na celu wykrycie wcześniejszego czynnego znakowania koniowatych

1. Środki, o których mowa w art. 9 obejmują przynajmniej środki mające na celu wykrycie:

a) jakiegokolwiek transpondera uprzednio wszczepionego, przy użyciu czytnika zgodnego z normą ISO 11785 i umożliwiającego dokonanie odczytu transponderów HDX i FDX-B, przynajmniej w sytuacji, gdy czytnik znajduje się w bezpośrednim kontakcie z powierzchnią ciała w miejscu, gdzie w normalnych okolicznościach wszczepiany jest transponder;

b) wszelkiego rodzaju klinicznych oznak wskazujących na to, że uprzednio wszczepiony transponder został usunięty chirurgicznie;

c) wszelkiego rodzaju innych zastępczych znaków na zwierzęciu, zastosowanych zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b).

2. W sytuacji, gdy środki przewidziane w ust. 1 wskazują na obecność uprzednio wszczepionego transpondera lub jakiegokolwiek innego zastępczego znaku, zastosowanego zgodnie z art. 12 ust. 3 lit. b), instytucja wydająca podejmuje następujące działania:

a) w przypadku koniowatych urodzonych w danym państwie członkowskim wydaje duplikat lub zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 16 lub 17;

b) w przypadku przywożonych koniowatych działa zgodnie z art. 8 ust. 2.

3. W sytuacji, gdy środki przewidziane w ust. 1 lit. b) wskazują na obecność uprzednio wszczepionego transpondera, lub gdy środki przewidziane w ust. 1 lit. c) wskazują na obecność wszelkiego rodzaju innego zastępczego znaku, instytucja wydająca wprowadza tę informację w odpowiedni sposób do części A oraz do opisu graficznego w części B sekcji I dokumentu identyfikacyjnego.

4. W sytuacji, gdy nieudokumentowane usunięcie transpondera lub zastępczego znaku określonego w ust. 3 niniejszego artykułu jest potwierdzone u zwierzęcia z rodziny koniowatych urodzonego na terytorium Wspólnoty, instytucja wydająca, określona w art. 4 ust. 1 lub 3, wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 17.

Artykuł 11

Elektroniczne metody weryfikowania tożsamości

1. Instytucja wydająca zapewnia, że w czasie, gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest identyfikowane po raz pierwszy, jest ono czynnie oznakowane poprzez wszczepienie transpondera.

Państwa członkowskie określają minimalne kwalifikacje wymagane do interwencji określonej w pierwszym akapicie albo wyznaczają osobę bądź zawód, którego przedstawicielom powierza się przeprowadzenie tego rodzaju operacji.

2. Transponder jest wszczepiany pozajelitowo w warunkach aseptycznych między potylicą a kłębem w połowie wysokości szyi w okolicy więzadła karkowego.

Właściwy organ może jednak zezwolić na wszczepienie transpondera w innym miejscu na szyi zwierzęcia z rodziny koniowatych pod warunkiem, że takie zastępcze wszczepienie nie zagraża dobrostanowi zwierzęcia i nie zwiększa ryzyka przesuwania się transpondera w porównaniu z metodą określoną w pierwszym akapicie.

3. W przypadku, gdy transponder jest wszczepiony zgodnie z ust. 1 i 2, instytucja wydająca wprowadza do dokumentu identyfikacyjnego następujące informacje:

- a) w pkt 5 części A sekcji I: przynajmniej ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder i wyświetlanego w czytniku po wszczepieniu, wraz z, w stosownych przypadkach, samoprzylepną naklejką z kodem kreskowym lub wydrukiem tego kodu, zawierającym przynajmniej wspomniane ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder;
- b) w pkt 11 części A sekcji I: podpis i pieczęć osoby określonej w ust. 1, która przeprowadziła identyfikację i wszczepiła transponder;
- c) w pkt 12 lub 13 opisu graficznego w części B sekcji I, w zależności od strony, po której wszczepiono transponder: miejsce, w którym transponder został wszczepiony u zwierzęcia z rodziny koniowatych.

4. W drodze odstępstwa od ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w sytuacji gdy środki przewidziane w art. 26 ust. 2 są wykonywane w odniesieniu do zwierzęcia z rodziny koniowatych oznakowanego przy użyciu uprzednio wszczepionego transpondera, który jest niezgodny z normami określonymi w art. 2 ust. 2 lit. b), nazwa producenta lub system czytnika są wpisywane w pkt 5 części A sekcji I w dokumencie identyfikacyjnym.

5. W sytuacji, gdy państwa członkowskie ustanawiają przepisy w celu zapewnienia, zgodnie z normami określonymi w art. 2 ust. 2 lit. b), niepowtarzalności numerów przekazywanych przez transpondery wszczepione przez instytucje wydające określone w art. 4 ust. 1 lit. a), które są zatwierdzone zgodnie z decyzją 92/353/EWG przez właściwe organy danego państwa członkowskiego, wspomniane przepisy stosuje się bez narażania na szwank systemu identyfikacji, ustanowionego przez instytucję wydającą w innym państwie członkowskim lub kraju trzecim, która przeprowadziła identyfikację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na wniosek posiadacza, lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym dane zwierzę się urodziło, właściciela.

Artykuł 12

Zastępcze metody weryfikowania tożsamości

1. W drodze odstępstwa od art. 11 ust. 1 państwa członkowskie mogą zezwolić na identyfikację koniowatych przy użyciu odpowiednich metod zastępczych, włącznie ze znakami, które zapewniają równoważne gwarancje naukowe, które osobno lub w połączeniu zapewniają, że tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych może zostać zweryfikowana oraz że skutecznie zapobiegają podwójnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych („metoda zastępcza”).

Instytucja wydająca zapewnia, że dokument identyfikacyjny nie jest wydawany dla danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, o ile zastępcza metoda, określona w pierwszym akapicie, nie jest wprowadzona w pkt 6 lub 7 części A sekcji I dokumentu identyfikacyjnego oraz zarejestrowana w bazie danych zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. f).

2. W sytuacji, gdy zastosowana jest metoda zastępcza, posiadacz zapewnia środki dostępu do wspomnianych informacji identyfikacyjnych lub, w stosownych przypadkach, ponosi koszty zweryfikowania tożsamości zwierzęcia.

3. Państwa członkowskie zapewniają, że:

- a) metody zastępcze, jako jedyne środki weryfikowania tożsamości koniowatych, nie są stosowane w przypadku większości koniowatych identyfikowanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- b) widoczne znaki, zastosowane w odniesieniu do koniowatych do chowu i produkcji, nie mogą zostać pomyłone ze znakami zastrzeżonymi na ich terytorium dla zarejestrowanych koniowatych.

4. Państwa członkowskie, zamierzające skorzystać z odstępstwa określonego w ust. 1, udostępniają tę informację Komisji, pozostałym państwom członkowskim oraz do wiadomości publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu wspomnianych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

ROZDZIAŁ IV

PRZEMIESZCZANIE I TRANSPORT KONIOWATYCH

Artykuł 13

Przemieszczanie i transport zarejestrowanych koniowatych oraz koniowatych do chowu i produkcji

1. Dokument identyfikacyjny przez cały czas towarzyszy zarejestrowanym koniowatym oraz koniowatym do chowu i produkcji.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 dokument identyfikacyjny nie musi towarzyszyć koniowatym, określonym we wspomnianym ustępie, w sytuacjach, kiedy zwierzęta te:

a) są utrzymywane w stajni lub na pastwisku, a dokument identyfikacyjny może być niezwłocznie okazany przez posiadacza;

b) są czasowo przeprowadzane; albo są:

(i) w pobliżu gospodarstwa w obrębie danego państwa członkowskiego, w związku z czym dokument identyfikacyjny może być okazany w ciągu trzech godzin; albo

(ii) w czasie przemieszczania koniowatych na pastwiska letnie lub z pastwisk letnich, gdy dokumenty identyfikacyjne mogą być okazane w gospodarstwie wyjścia;

c) są nieodsadzone i towarzyszą swojej matce lub kłaczki mamce;

d) uczestniczą w treningu lub teście w ramach zawodów jeździeckich lub w wydarzeniu, które wymagają opuszczenia przez nie obiektu zawodów lub danego wydarzenia;

e) są przemieszczane lub transportowane w sytuacji nagłej, mającej związek z samymi zwierzętami z rodziny koniowatych lub, bez uszczerbku dla drugiego akapitu art. 14 ust. 1 dyrektywy 2003/85/WE, z gospodarstwem, na którym są one utrzymywane.

Artykuł 14

Odstępstwa w odniesieniu do niektórych przemieszczeń i transportu bez uproszczonych dokumentów identyfikacyjnych lub z takimi dokumentami

1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 1 właściwy organ może zezwolić na przemieszczanie lub transport, w obrębie tego samego państwa członkowskiego, koniowatych określonych we wspomnianym ustępie, którym nie towarzyszy ich dokument identyfikacyjny pod warunkiem, że towarzyszy im karta elektroniczna wydana przez instytucję, która wydała ich dokument identyfikacyjny, i zawierająca informacje określone w załączniku II.

2. Państwa członkowskie, korzystające z odstępstwa przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą przyznawać sobie nawzajem odstępstwa dotyczące przemieszczeń lub transportu koniowatych, określonych w art. 13 ust. 1, w obrębie swoich własnych terytoriów.

Powiadamiają one Komisję o swoim zamiarze przyznania takich odstępstw.

3. Instytucja wydająca wydaje tymczasowy dokument, zawierający przynajmniej odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru oraz, tam gdzie jest to możliwe, kod transpondera, zezwalający na przemieszczanie lub transport danego zwierzęcia z rodziny koniowatych w obrębie tego samego państwa członkowskiego w ograniczonym okresie nieprzekraczającym 45 dni, w trakcie którego dokument identyfikacyjny jest oddawany do instytucji wydającej lub właściwego organu w celu uaktualnienia danych identyfikacyjnych.

4. W sytuacji, gdy zwierzę z rodziny koniowatych jest transportowane w okresie wspomnianym w ust. 3 do innego państwa członkowskiego lub przez inne państwo członkowskie, towarzyszy mu, bez względu na jego status rejestracyjny, oprócz dokumentu tymczasowego, świadectwo zdrowia zwierząt zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 90/426/EWG. Jeśli zwierzę nie jest oznaczone transponderem lub jeśli zwierzę nie jest zidentyfikowane za pomocą metody alternatywnej zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia, powyższe świadectwo zdrowia musi zostać uzupełnione o opis zgodnie z sekcją I dokumentu identyfikacyjnego.

Artykuł 15

Przemieszczenia i transport koniowatych przeznaczonych na ubój

1. Dokument identyfikacyjny wydany zgodnie z art. 5 ust. 1 lub art. 8 towarzyszy koniowatym przeznaczonym na ubój w czasie, gdy są przemieszczane lub transportowane do ubojni.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwy organ może zezwolić, by zwierzę z rodziny koniowatych przeznaczone na ubój, które nie zostało zidentyfikowane zgodnie z art. 5, było przetransportowane bezpośrednio z gospodarstwa, w którym się urodziło, do ubojni w obrębie tego samego państwa członkowskiego, pod warunkiem że:

- a) zwierzę z rodziny koniowatych nie ukończyło 12 miesięcy i posiada widoczne rejestry na mlecznych siekaczach bocznych;
- b) ma miejsce nieprzerwane monitorowanie począwszy od gospodarstwa, w którym zwierzę się urodziło, aż do ubojni;
- c) w trakcie transportu do ubojni zwierzę z rodziny koniowatych jest indywidualnie identyfikowalne zgodnie z art. 11 lub 12;
- d) przesyłce towarzyszą informacje dotyczące łańcucha żywnościowego zgodnie z sekcją III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które obejmują odniesienie do indywidualnej identyfikacji, o której mowa w lit. c) niniejszego ustępu.

3. Artykuł 19 ust. 1 lit. b), c) i d) nie ma zastosowania w przypadku przemieszczania lub transportu koniowatych przeznaczonych na ubój zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ V

POWIELANIE, ZASTĘPOWANIE I ZAWIESZENIE DOKUMENTÓW IDENTYFIKACYJNYCH

Artykuł 16

Duplikaty dokumentów identyfikacyjnych

1. W przypadku, gdy oryginalny dokument identyfikacyjny zostaje utracony, natomiast tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych może być ustalona, w szczególności poprzez kod przekazywany przez transponder lub metodą zastępczą, a deklaracja własności jest dostępna, instytucja wydająca określona w art. 4 ust. 1 wydaje duplikat dokumentu identyfikacyjnego z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru i wyraźnie oznacza dokument jako taki („duplikat dokumentu identyfikacyjnego”).

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Dane szczegółowe zawarte w wydanym duplikacie dokumentu identyfikacyjnego, jak również klasyfikacja zwierzęcia z rodziny koniowatych w sekcji IX przedmiotowego dokumentu, są wprowadzane poprzez odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru do bazy danych określonej w art. 21.

2. W drodze odstępstwa od drugiego akapitu ust. 1 właściwy organ może podjąć decyzję o zawieszeniu statusu danego zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi na okres sześciu miesięcy, o ile posiadacz jest w stanie wykazać w sposób zadowalający, w ciągu 30 dni od zgłoszonej daty utraty dokumentu identyfikacyjnego, że status danego zwierzęcia z rodziny koniowatych

jako przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi nie został naruszony przez jakąkolwiek terapię leczniczą.

W tym celu właściwy organ wpisuje datę rozpoczęcia sześciomiesięcznego okresu zawieszenia w pierwszej kolumnie części III sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego, a następnie wypełnia jego trzecią kolumnę.

3. W sytuacji, gdy utracony dokument identyfikacyjny był wydany przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 2 w kraju trzecim, duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany przez wspomnianą oryginalną instytucję wydającą i skierowany do posiadacza, lub w przypadku, gdy jest to wyraźnie wymagane prawem w państwie członkowskim, w którym znajduje się dane zwierzę z rodziny koniowatych, do właściciela, za pośrednictwem instytucji wydającej lub właściwego organu we wspomnianym państwie członkowskim.

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX duplikatu dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, a wpis w bazie danych, o którym mowa w art. 21 ust. 1 lit. l) zostaje odpowiednio poprawiony.

Niemniej jednak duplikat dokumentu identyfikacyjnego może być wydany przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 1 lit. a), która dokonuje rejestracji koniowatych przedmiotowej rasy, lub przez instytucję wydającą określoną w art. 4 ust. 1 lit. b), która dokonuje rejestracji koniowatych do tego celu w państwie członkowskim, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, o ile oryginalna instytucja wydająca w kraju trzecim wyraziła na to zgodę.

4. W sytuacji, gdy utracony oryginalny dokument identyfikacyjny został wydany przez instytucję wydającą, która już nie istnieje, duplikat dokumentu identyfikacyjnego jest wydawany przez instytucję wydającą w państwie członkowskim, w którym znajduje się zwierzę z rodziny koniowatych, zgodnie z ust. 1.

Artykuł 17

Zastępczy dokument identyfikacyjny

W przypadku, gdy oryginalny dokument identyfikacyjny zostaje utracony, a tożsamość zwierzęcia z rodziny koniowatych nie może być ustalona, instytucja wydająca określona w art. 4 ust. 3 w państwie członkowskim, w którym znajduje się dane zwierzę z rodziny koniowatych, wydaje zastępczy dokument identyfikacyjny („zastępczy dokument identyfikacyjny”), który jest wyraźnie oznaczony jako taki i spełnia wymogi art. 5 ust. 1 lit. b).

W takich przypadkach zwierzę z rodziny koniowatych jest sklasyfikowane w części II sekcji IX zastępczego dokumentu identyfikacyjnego jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Dane szczegółowe zawarte w wydanym zastępczym dokumencie identyfikacyjnym, jak również status rejestracyjny oraz klasyfikacja zwierzęcia z rodziny koniowatych w sekcji IX przedmiotowego dokumentu, są odpowiednio dostosowywane w bazie danych określonej w art. 21 poprzez odniesienie do niepowtarzalnego dożywotniego numeru.

Artykuł 18

Zawieszenie dokumentów identyfikacyjnych do celów przemieszczania

Urzędowy lekarz weterynarii zawiesza ważność dokumentu identyfikacyjnego do celów przemieszczania poprzez dokonanie stosownego wpisu w jego sekcji VIII, o ile zwierzę z rodziny koniowatych jest trzymane w gospodarstwie lub pochodzi z gospodarstwa, które:

- a) jest obiektem zakazu określonego w art. 4 ust. 5 dyrektywy 90/426/EWG; lub
- b) znajduje się w państwie członkowskim lub jego części, które nie jest wolne od afrykańskiego pomoru koni.

ROZDZIAŁ VI

ŚMIERĆ KONIOWATYCH ORAZ KONIOWATE PRZEZNACZONE DO UBOJU W CELU SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI I HISTORIA LECZENIA

Artykuł 19

Śmierć koniowatych

1. W przypadku uboju lub śmierci zwierzęcia z rodziny koniowatych podejmuje się następujące środki:

- a) transponder jest chroniony przed późniejszym użyciem niezgodnym z prawem, przede wszystkim poprzez jego odzyskanie, zniszczenie lub pozbycie się na miejscu;
- b) dokument identyfikacyjny jest unieważniony przynajmniej przez ostemplowanie go jako „nieważny” na pierwszej stronie;
- c) instytucji wydającej, bezpośrednio lub za pośrednictwem punktu kontaktowego określonego w art. 23 ust. 4, przedstawiane jest poświadczenie wraz z odniesieniem do niepowtarzalnego dożywotniego numeru jako potwierdzenie faktu, że dane zwierzę z rodziny koniowatych zostało ubite, zostało zabite lub padło, wraz z datą śmierci zwierzęcia; oraz

d) unieważniony dokument identyfikacyjny jest niszczoney.

2. Środki przewidziane w ust. 1 są realizowane przez, lub pod nadzorem:

a) urzędowego lekarza weterynarii:

(i) w przypadku uboju lub zabicia w celu zwalczania choroby, zgodnie z art. 4 ust. 4 ppkt (i) dyrektywy 90/426/EWG; lub

(ii) po uboju, zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy 90/426/EWG; lub

b) właściwego organu określonego w art. 2 ust. 1 ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002, w przypadku unieszkodliwiania lub przetwarzania tuszy zgodnie z art. 4 lub 5 wspomnianego rozporządzenia.

3. W przypadku, gdy wbrew wymogowi ust. 1 lit. a) transponder nie może być odzyskany z ciała zwierzęcia z rodziny koniowatych ubitego w celu spożycia przez ludzi, urzędowy lekarz weterynarii oświadcza, że mięso lub część mięsa zawierające transponder nie nadaje się do spożycia przez ludzi zgodnie z rozdziałem V ust. 1 lit. n) sekcji II załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. d) i bez uszczerbku dla przepisów wskazanych w dokumencie identyfikacyjnym przez instytucję wydającą, państwa członkowskie mogą wdrażać procedury w celu zwrócenia unieważnionego dokumentu do instytucji wydającej.

5. We wszystkich przypadkach śmierci lub utraty zwierzęcia z rodziny koniowatych, nieokreślonych w niniejszym artykule, posiadacz zwraca dokument identyfikacyjny do odpowiedniej instytucji wydającej, określonej w art. 4 ust. 1, 2 lub 3, w terminie 30 dni od śmierci lub utraty zwierzęcia.

Artykuł 20

Koniowate przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi i historia leczenia

1. Zwierzę z rodziny koniowatych uważa się za przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, o ile nie stwierdzono w sposób nieodwracalny, że nie jest przeznaczone do tego celu w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego, przy pomocy podpisu złożonego przez:

a) posiadacza lub właściciela, według jego uznania; lub

b) posiadacza i odpowiedzialnego lekarza weterynarii, działających zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE.

2. Przed jakimkolwiek leczeniem zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE lub jakimkolwiek leczeniem w ramach stosowania produktu leczniczego, zatwierdzonego zgodnie z art. 6 ust. 3 wspomnianej dyrektywy, odpowiedzialny lekarz weterynarii określa status danego zwierzęcia z rodziny koniowatych albo – domyślnie – jako przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, albo jako nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi w części II, jak określono w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego.

3. W sytuacji, gdy leczenie określone w ust. 2 niniejszego artykułu nie jest dopuszczalne w przypadku zwierzęcia z rodziny koniowatych przeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi, odpowiedzialny lekarz weterynarii zapewnia, że na mocy odstępstwa przewidzianego w art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE przedmiotowe zwierzę z rodziny koniowatych jest uznane w sposób nieodwracalny za nieprzeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi, poprzez:

a) wypełnienie i podpisanie zmiany w części II sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego; oraz

b) unieważnienie części III sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego.

4. W sytuacji, gdy zwierzę z rodziny koniowatych ma zostać poddane leczeniu na warunkach określonych w art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, odpowiedzialny lekarz weterynarii wprowadza w części III sekcji IX dokumentu identyfikacyjnego wymagane dane szczegółowe dotyczące produktu leczniczego zawierającego substancje niezbędne do leczenia zwierząt z rodziny koniowatych, wyszczególnione w rozporządzeniu (WE) nr 1950/2006.

Odpowiedzialny lekarz weterynarii wpisuje datę ostatniego podania, zgodnie z zaleceniem, wspomnianego produktu leczniczego oraz, działając zgodnie z art. 11 ust. 4 dyrektywy 2001/82/WE, powiadamia posiadacza o dacie wygaśnięcia okresu karencji określonego zgodnie z art. 10 ust. 3 tej dyrektywy.

ROZDZIAŁ VII

REJESTRY I KARY

Artykuł 21

Baza danych

1. W przypadku wydawania dokumentu identyfikacyjnego lub dokonywania rejestracji uprzednio wydanych dokumentów

identyfikacyjnych, instytucja wydająca rejestruje w swojej bazie danych przynajmniej następujące informacje dotyczące zwierząt z rodziny koniowatych:

a) niepowtarzalny dożywotni numer;

b) gatunek;

c) płeć;

d) maść;

e) data (dzień, miesiąc i rok) urodzenia;

f) w stosownych przypadkach, co najmniej ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder, lub kod transmitowany przez urządzenie radiolokacyjne niezgodne z normą określoną w art. 2 ust. 2 lit. b) wraz z informacją dotyczącą wymaganego systemu odczytu, lub metoda zastępcza;

g) kraj urodzenia;

h) data wydania i jakakolwiek zmiana dokumentu identyfikacyjnego;

i) nazwisko i adres osoby, której wydano dokument identyfikacyjny;

j) status zarejestrowanych koniowatych lub koniowatych do chowu i produkcji;

k) nazwa zwierzęcia (nazwa nadana przy urodzeniu oraz, jeżeli dotyczy, nazwa handlowa);

l) znany status zwierzęcia nieprzeznaczonego do uboju w celu spożycia przez ludzi;

m) informacje dotyczące wszelkiego rodzaju duplikatów lub zastępczych dokumentów identyfikacyjnych zgodnie z art. 16 i 17;

n) zgłoszona data śmierci zwierzęcia.

2. Instytucja wydająca przechowuje informacje określone w ust. 1 niniejszego artykułu w rejestrze w swojej bazie danych przez co najmniej 35 lat lub przynajmniej do czasu, gdy upłyną dwa lata od daty śmierci danego zwierzęcia z rodziny koniowatych, o której poinformowano zgodnie z art. 19 ust. 1 lit. c).

3. Niezwłocznie po zarejestrowaniu informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu instytucja wydająca przekazuje informacje określone w lit. a)–f) i n) wspomnianego ustępu do centralnej bazy danych w państwie członkowskim, w którym urodziło się dane zwierzę z rodziny koniowatych, o ile taka baza danych została udostępniona zgodnie z art. 23.

*Artykuł 22***Przekazanie kodu baz danych instytucji wydających**

Państwa członkowskie udostępniają nazwy, adresy włącznie z danymi komunikacyjnymi oraz sześciocyfrowy zgodny z UELN kod identyfikacyjny baz danych instytucji wydających pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

*Artykuł 23***Centralne bazy danych i ich współpraca oraz punkty kontaktowe**

1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję, zgodnie z którą instytucja wydająca ma obowiązek wprowadzania informacji określonych w art. 21, dotyczących koniowatych urodzonych lub zidentyfikowanych na jego terytorium, do centralnej bazy danych, lub decyzję, zgodnie z którą baza danych instytucji podlega połączeniu w sieci ze wspomnianą centralną bazą danych („centralna baza danych”).

2. Państwa członkowskie współpracują przy obsłudze swoich centralnych baz danych, zgodnie z dyrektywą 89/608/EWG.

3. Państwa członkowskie udostępniają nazwę, adres oraz sześciocyfrowy zgodny z UELN kod identyfikacyjny ich centralnych baz danych pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

4. Państwa członkowskie udostępniają punkt kontaktowy, aby móc otrzymać poświadczenie, określone w art. 19 ust. 1 lit. c), do dalszego rozprowadzania do odpowiednich instytucji wydających zatwierdzonych na ich terytorium.

Wspomnianym punktem kontaktowym może być instytucja wyznaczona do kontaktów, określona w art. 35 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

Dane szczegółowe dotyczące punktu kontaktowego, które mogą być wprowadzone do centralnej bazy danych, są udostępniane pozostałym państwom członkowskim oraz opinii publicznej na stronie internetowej.

Aby pomóc państwom członkowskim w udostępnianiu przedmiotowych informacji, Komisja udostępnia stronę internetową, na której każde państwo członkowskie zamieszcza link do swojej krajowej strony internetowej.

*Artykuł 24***Kary**

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy w sprawie kar mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, że zostaną one zastosowane. Ustanowione kary są skuteczne, współmierne i odstraszające.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wspomnianych przepisach najpóźniej do dnia 30 czerwca 2009 r. Wszelkiego rodzaju późniejsze zmiany, naruszające wspomniane przepisy, są niezwłocznie przekazywane do wiadomości Komisji.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 25***Uchylenie**

Decyzje 93/623/EWG oraz 2000/68/WE uchyla się z dniem 1 lipca 2009 r.

Odniesienia do uchylonych decyzji rozumiane są jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 26***Przepisy przejściowe**

1. Koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r. i zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, uważa się za zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Dokumenty identyfikacyjne dla wspomnianych koniowatych rejestruje się zgodnie z art. 21 ust. 1 niniejszego rozporządzenia najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Koniowate, które urodziły się nie później niż do dnia 30 czerwca 2009 r., ale nie zostały zidentyfikowane do tego dnia zgodnie z decyzjami 93/623/EWG lub 2000/68/WE, muszą zostać zidentyfikowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 27

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

DOKUMENT IDENTYFIKACYJNY DLA KONIOWATYCH

PASZPORT

Instrukcje ogólne

Poniższe instrukcje zostały opracowane, aby pomóc użytkownikowi, i nie stanowią przeszkody dla przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 504/2008.

I. Paszport musi zawierać wszystkie instrukcje przydatne w przypadku ich zastosowania oraz szczegółowe informacje dotyczące instytucji wydającej w języku francuskim, angielskim oraz w jednym z urzędowych języków państwa członkowskiego lub kraju, w którym instytucja wydająca ma swoją siedzibę główną.

II. Informacje przedstawione w paszporcie.

A. Paszport musi zawierać następujące informacje:

1. Sekcje I oraz II – Identyfikacja

Zwierzęta z rodziny koniowatych są identyfikowane przez właściwy organ. Numer identyfikacyjny wyraźnie identyfikuje dane zwierzę oraz instytucję, która wydała dokument identyfikacyjny, a także jest zgodny z UELN.

W pkt 5 sekcji I musi być miejsce na co najmniej 15 znaków kodu transpondera.

W przypadku zarejestrowanych koniowatych paszport zawiera rodowód oraz klasę w księdze stadnej, do której dane zwierzę zostało wpisane zgodnie z przepisami zatwierdzonej organizacji hodowlanej wydającej paszport.

2. Sekcja III – Właściciel

Nazwisko właściciela lub jego agenta/przedstawiciela należy podać w przypadku takiego wymogu ze strony instytucji wydającej.

3. Sekcja IV – Rejestrowanie kontroli tożsamości

W każdym przypadku, gdy wymagają tego przepisy ustawowe i wykonawcze, właściwy organ zobowiązany jest dokonywać rejestracji kontroli przeprowadzanych w zakresie identyfikacji zwierzęcia z rodziny koniowatych.

4. Sekcje V oraz VI – Zapis o szczepieniach

Wszystkie szczepienia muszą zostać zarejestrowane w sekcji V (wyłącznie grypa koni) oraz w sekcji VI (wszystkie pozostałe szczepienia). Informacja może być przekazana w postaci naklejki.

5. Sekcja VII – Laboratoryjne badania stanu zdrowia

Wyniki wszystkich badań przeprowadzonych w celu wykrycia chorób zakaźnych muszą zostać zarejestrowane.

6. Sekcja VIII – Ważność dokumentu do celów przemieszczania

Unieważnienie/przywrócenie ważności dokumentu zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 90/426/EWG oraz wykaz chorób podlegających obowiązkowi zgłaszania.

7. Sekcja IX – Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Części I oraz II lub część III tej sekcji muszą być należycie wypełnione zgodnie z instrukcjami ustanowionymi w tej sekcji.

B. Paszport może zawierać następujące informacje:

Sekcja X – Podstawowe wymagania zdrowotne

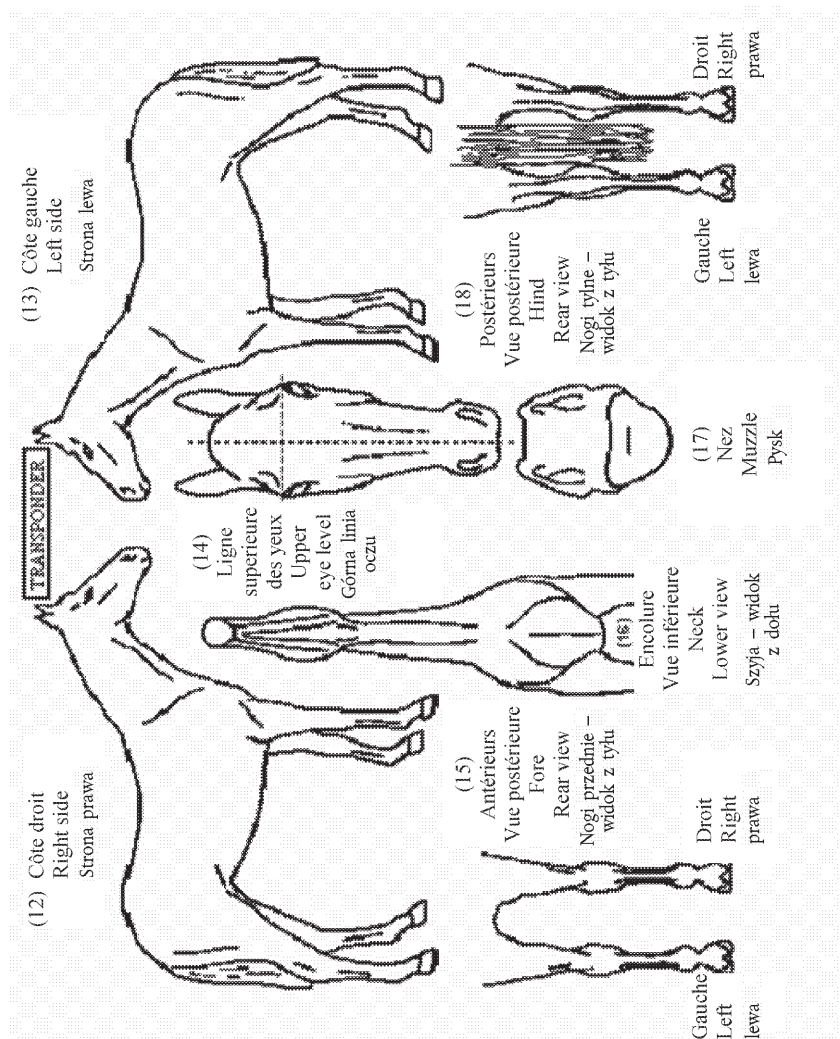
SEKCJA I

Część A – Dane identyfikacyjne

<p>(1)(a) Espèce: Species: Gatunek:</p> <p>(1)(b) Sexe: Sex: Płeć:</p> <p>(2) Date de naissance: Date of birth: Data urodzenia:</p>	<p>(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Life Number (15 digits): Niepowtarzalny Dożywotni Numer (15 znaków): □□□-□□□-□□□□□□□□□□</p>
<p>(3) Signalement: Description: Opis:</p> <p>(3)(a) Robe: Colour: Maść:</p> <p>(3)(b) Tête: Head: Głowa:</p> <p>(3)(c) Ant. G: Foreleg L: Noga przednia L:</p> <p>(3)(d) Ant. D: Foreleg R: Noga przednia P:</p> <p>(3)(e) Post G: Hind leg L: Noga tylna L:</p> <p>(3)(f) Post D: Hind leg R: Noga tylna P:</p> <p>(3)(g) Corps: Body: Kłoda:</p> <p>(3)(h) Marques: Markings: Znamiona:</p>	<p>(5) Code du transpondeur (si disponible): Transponder code (where available): Kod transpondera (jeżeli dostępny): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) ... Reading system (if not ISO 11784) ... System odczytu (jeżeli inny niż ISO 11784) ... Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Kod kreskowy (nieobowiązkowo):</p>
<p>(9) Le: On: W dniu:</p> <p>(10) Circonscription: District: Okręg:</p>	<p>(6) Méthode de marquage alternative (si disponible): Alternative method of marking (if available): Zastępcza metoda znakowania (jeżeli dotyczy):</p> <p>(7) Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel): Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional): Informacje dotyczące dowolnej innej odpowiedniej metody zapewniającej gwarancje zweryfikowania tożsamości zwierzęcia (grupa krwi/kod DNA) (nieobowiązkowo):</p> <p>(8) Nom et adresse du destinataire du document: Name and address of person to whom document is issued: Nazwisko i adres osoby, której wydano dokument:</p> <p>(11) Signature et cachet de la personne qualifiée (ou de l'autorité compétente) (en lettres capitales) Signature and stamp of qualified person (or competent authority) (in capital letters) Podpis i pieczęć wykwalifikowanej osoby (lub właściwego organu) (wielkimi literami)</p>

SEKCJA I

Część B – Opis graficzny

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Drobne odstępstwa od przedstawionego wzoru opisu graficznego są dozwolone, o ile były w użyciu przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

SEKCJA II
Certificat d'origine
Certificate of Origin
Świadectwo pochodzenia

(1) Nom: Name: Nazwa:	(2) Nom commercial: Commercial name: Nazwa handlowa:
(3) Race: Breed: Rasa:	(4) Classe dans le livre généalogique: Studbook class: Klasa w księdze stadnej:
(5) Père génétique: Genetic sire: Genetyczny ojciec:	(5)(a) Grand-père: Grandsire: Dziadek:
(6) Mère génétique: Genetic dam: Genetyczna matka:	(6)(a) Grand-père: Grandsire: Dziadek:
(7) Lieu de naissance: Place of birth: Miejsce urodzenia:	Uwaga: Pedigree (si indiqué sur page additionnelle) Pedigree (if appropriate on additional page) Rodowód (jeżeli stosowne, na dodatkowej stronie)
(8) Naisseur(s): Breeder(s): Hodowca(-y):	
(9) Certificat d'origine validé le: par: Certificate of origin validated on: by: Świadectwo pochodzenia potwierdzone w dniu: przez:	(10)(a) Nom de l'instance émetteur: Name of the issuing body: Nazwa instytucji wydającej: (10)(b) Adresse: Address: Adres:
(10)(c) N° de téléphone: Telephone number: Numer telefonu:	(10)(d) N° de télécopie/e-mail: Fax-number/e-mail: Numer faksu/e-mail:
(10)(e) Cachet: Stamp: Pieczęć:	(10)(f) Signature: (nom en lettres capitales et qualité du signataire) Signature: (Name in capital letters and capacity of signatory) Podpis: (Nazwisko wielkimi literami oraz stanowisko sygnatariusza)

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Odstępstwa w zakresie rozplanowania od przedstawionego wzoru są dopuszczalne, o ile zapewniono wymagane informacje minimalne.

SEKCJA III

[Wypełnić wyłączenie, jeśli wymagają tego przepisy organizacji określonej w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG, i zgodnie z nimi]

Détails de droit de propriété

1. Pour les compétitions sous compétence de la Fédération équestre internationale, la nationalité du cheval est celle de son propriétaire.
2. En cas de changement de propriétaire, le passeport doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement.
3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom de la personne responsable pour le cheval doit être inscrit dans le passeport ainsi que sa nationalité. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval.
4. Lorsque la Fédération équestre internationale approuve la location d'un cheval par une Fédération équestre nationale, les détails de ces transactions doivent être enregistrés par la Fédération équestre nationale intéressée.

Szczegółowe informacje dotyczące własności

1. Do celów organizacji zawodów pod patronatem Międzynarodowej Federacji Jeździeckiej (Fédération équestre internationale) przynależność państwowa konia jest taka sama, jak przynależność państwowa jego właściciela.
2. W przypadku zmiany prawa własności, paszport musi zostać niezwłocznie złożony w organizacji, związku lub urzędzie państwowym, przez którą został wydany, wraz z podaniem nazwiska i adresu nowego właściciela, celem dokonania ponownej rejestracji i przekazania go nowemu właścicielowi.
3. W przypadku występowania kilku właścicieli lub kiedy koń pozostaje w posiadaniu firmy, w paszporcie należy wpisać nazwisko osoby odpowiedzialnej za konia oraz jej przynależność państwową. Jeżeli właścicielami konia są osoby o różnej przynależności państwowej, zobowiązane są one ustalić przynależność państwową konia.
4. W przypadku, gdy Międzynarodowa Federacja Jeździecka (Fédération équestre internationale) zatwierdza leasing konia przez krajową federację jeździecką, ta ostatnia zobowiązana jest dokonać rejestracji szczegółów takich transakcji.

Details of ownership

1. For competition purposes under the auspices of the Fédération équestre internationale the nationality of the horse is that of its owner.
2. On change of ownership the passport must immediately be lodged with the issuing organization, association or official agency, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner.
3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the passport together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse.
4. When the Fédération équestre internationale approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel Date of registration, by the organisation, association, or official agency Data rejestracji przez organizację, związek lub urząd państwowy	Nom du propriétaire Name of owner Nazwisko właściciela	Adresse du propriétaire Address of owner Adres właściciela	Nationalité du propriétaire Nationality of owner Przynależność państwowa właściciela	Signature du propriétaire Signature of owner Podpis właściciela	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature Organization, association or official agency stamp and signature Pieczęć i podpis organizacji, związku lub urzędu państwowego

Uwaga do instytucji wydającej [nie należy drukować w dokumencie identyfikacyjnym]: Tekst w pkt 1–4 niniejszej sekcji, lub jego części, ma zostać wydrukowany jedynie w sytuacji, gdy jest to zgodne z przepisami organizacji określonych w art. 2 lit. c) dyrektywy 90/426/EWG.

SEKCJA VIII

INVALIDATION/REVALIDATION DU DOCUMENT DANS LE CADRE DES MOUVEMENTS
Conformément à l'article 4, paragraphe 4, de la directive 90/426/CEEINVALIDATION/REVALIDATION OF THE DOCUMENT FOR MOVEMENT PURPOSES
in accordance with Article 4(4) of Directive 90/426/EECUNIEWAŻNIENIE/PRZYWRÓCENIE WAŻNOŚCI DOKUMENTU DO CEŁÓW PRZEMIESZCZANIA
zgodnie z art. 4 ust. 4 dyrektywy 90/426/EWG

Date Date Data	Lieu Place Miejsce	Validité du document Validity of document Ważność dokumentu		Maladie Disease Choroba [wstawić cyfrę podaną pomijając]	Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel Name in capitals and signature of official veterinarian Nazwisko wielkimi literami i podpis urzędowego lekarza weterynarii
		Validité suspendue Validity suspended Ważność zawieszona	Validité rétablie Validity re-established Ważność przywrócona		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE — COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES — CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁASZANIA

1. Peste équine — African horse sickness — afrykański pomór koni	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes ses formes, y compris la VEE) — equine encephalomyelitis (all types including VEE) — wirusowe zapalenie mózgu i rdzenia koni (wszystkie rodzaje włącznie z VEE) 6. Anémie infectieuse — equine infectious anaemia — niedokrwistość zakaźna koni 7. Rage — rabies — wścieklizna 8. Fièvre charbonneuse — anthrax — wąglik
2. Stomatite vésiculeuse — vesicular stomatitis — pęcherzykowe zapalenie jamy ustnej	
3. Dourine — dourine — zaraza stadnicza	
4. Morve — glanders — nosaczina	

SEKCJA IX

Podawanie weterynaryjnych produktów leczniczych

Niepowtarzalny dożywny numer (1) □□□□-□□□□-□□□□□□□□□□□□□□
--

Część I

Data i miejsce wydania niniejszej sekcji (1):

Instytucja wydająca niniejszą sekcję dokumentu identyfikacyjnego (1):

Część II

Uwaga: Zwierzę z rodziny koniowatych nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Zwierzęciu z rodziny koniowatych można w związku z powyższym podać weterynaryjne produkty lecznicze zatwierdzone zgodnie z art. 6 ust. 3 lub produkty podawane zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE.

Ja, niżej podpisany właściciel (2)/przedstawiciel właściciela (2)/posiadacz (2), oświadczam, że zwierzę z rodziny koniowatych opisane w niniejszym dokumencie identyfikacyjnym nie jest przeznaczone do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Data i miejsce

Imię i nazwisko wielkimi literami oraz podpis właściciela,
przedstawiciela właściciela lub posiadacza zwierzęcia

Imię i nazwisko wielkimi literami oraz podpis odpowiedzialnego lekarza weterynarii działającego zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy 2001/82/WE

Część III

Uwaga: Zwierzę z rodziny koniowatych jest przeznaczane do uboju w celu spożycia przez ludzi.

Bez uszczerbku dla rozporządzenia (EWG) nr 2377/90 i dyrektywy 96/22/WE, zwierzę z rodziny koniowatych może być objęte leczeniem zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE pod warunkiem, że zwierzęta leczone w ten sposób mogą być poddane ubojowi w celu spożycia przez ludzi jedynie po zakończeniu ogólnego okresu karencji trwającego sześć miesięcy od dnia ostatniego podania substancji wyszczególnionych zgodnie z art. 10 ust. 3 wspomnianej dyrektywy.

HISTORIA LECZENIA

Data ostatniego podania, zgodnie z zaleceniem, stosownie do art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE lub Data zawieszenia zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 (7) (8) [dd/mm/rrrr]	Miejsce — Kod kraju — Kod pocztowy — Miejscowość	Niezbędne substancje dodane do weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE, o których mowa w pierwszej kolumnie (3) (4) lub zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008 (7) (8)	Odpowiedzialny lekarz weterynarii podający i/lub przepisujący podawanie weterynaryjnego produktu leczniczego Nazwisko: (5) Adres: (5) Kod pocztowy: (5) Miejscowość: (5) Telefon: (6)	Podpis

(1) Informacje wymagane jedynie w przypadku, gdy niniejsza sekcja wydana jest w innym czasie niż sekcja III.

(2) Niepotrzebne skreślić.

(3) Specyfikacja substancji w stosunku do wykazu substancji określonego zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy 2001/82/WE jest obowiązkowa.

(4) Informacje dotyczące innych weterynaryjnych produktów leczniczych podawanych zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE są nieobowiązkowe.

(5) Nazwisko, adres, kod pocztowy i miejscowość wielkimi literami.

(6) Numer telefonu w postaci [+kod kraju (numer kierunkowy) numer abonenta].

(7) W przypadku zawieszenia na sześć miesięcy statusu zwierzęcia z rodziny koniowatych jako przeznaczonego na ubój do celów spożycia przez ludzi zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008, w pierwszej kolumnie należy wpisać datę rozpoczęcia zawieszenia, a w trzeciej kolumnie słowa „Art. 16 ust. 2”.

(8) Wydruk tego odniesienia jest obowiązkowy wyłącznie w przypadku duplikatów dokumentów identyfikacyjnych wydanych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 504/2008.

SEKCJA X

**Exigences sanitaires de base
Les exigences ne sont pas valables pour l'introduction dans la Communauté**

**Basic health requirements
These requirements are not valid to enter the Community**

**Podstawowe wymagania zdrowotne
Wymagania niniejsze nie obowiązują w przypadku wprowadzania zwierzęcia do Wspólnoty**

Je soussigné ⁽¹⁾ certifie que l'équidé décrit dans ce passeport satisfait aux conditions suivantes:

I, the undersigned ⁽¹⁾, hereby certify that the equine animal described in this passport satisfies the following conditions:

Ja, niżej podpisany ⁽¹⁾, niniejszym zaświadczam, że zwierzę z rodziny koniowatych wyszczególnione w niniejszym paszporcie spełnia następujące warunki:

- a) il a été examiné ce jour, ne présente aucun signe clinique de maladie et est apte au transport;
it has been examined this day, presents no clinical sign of disease and is fit for transport;
zostało poddane badaniu i na dzień dzisiejszy nie stwierdzono żadnych klinicznych objawów choroby oraz nadaje się do transportu;
- b) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible;
it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease;
nie jest przeznaczone na ubój w ramach krajowego programu zwalczania chorób zakaźnych;
- c) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation;
it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding;
nie pochodzi z gospodarstwa objętego ograniczeniami z przyczyn związanych ze zdrowiem zwierząt ani nie miało styczności ze zwierzętami z rodziny koniowatych w takim gospodarstwie;
- (d) à ma connaissance, il n'a pas été en contact avec des équidés atteints d'une maladie transmissible au cours des 15 jours précédant l'embarquement.
to the best of my knowledge, it has not been in contact with equidae affected by a transmissible disease during the 15 days prior to loading.
zgodnie z posiadaną przeze mnie wiedzą, przez 15 dni poprzedzających załadunek nie miało styczności z koniowatymi cierpiącymi na chorobę zakaźną.

**LA PRÉSENTE CERTIFICATION EST VALABLE 10 JOURS À COMPTER DE LA DATE DE SA SIGNATURE
PAR LE VÉTÉRINAIRE OFFICIEL
THIS CERTIFICATION IS VALID FOR 10 DAYS FROM THE DATE OF SIGNATURE BY THE OFFICIAL
VETERINARIAN
NINIEJSZE ZAŚWIADCZENIE JEST WAŻNE PRZEZ OKRES 10 DNI OD DATY PODPISANIA GO PRZEZ
URZĘDOWEGO LEKARZA WETERYNARII**

⁽¹⁾ Ce document doit être signé dans les 48 heures précédant le déplacement international de l'équidé.

This document must be signed within 48 hours prior to international transport of equine animal.

Niniejszy dokument musi być podpisany w terminie 48 godzin przed międzynarodowym transportem zwierzęcia z rodziny koniowatych.

Date Date Data	Lieu Place Miejsce	<p>Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent passeport</p> <p>For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this passport</p> <p>Ze szczególnych przyczyn epidemiologicznych niniejszemu paszportowi towarzyszy oddzielne świadectwo zdrowia</p>	<p>Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel</p> <p>Name in capital letters and signature of official veterinarian</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami) oraz podpis urzędowego lekarza weterynarii</p>
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	
		<p>Oui/non (barrer la mention inutile)</p> <p>Yes/no (delete as appropriate)</p> <p>Tak/nie (niepotrzebne skreślić)</p>	

ZAŁĄCZNIK II

Informacje przechowywane na karcie elektronicznej

Karta elektroniczna zawiera co najmniej następujące informacje:

1. Widoczne informacje:

- instytucja wydająca
- niepowtarzalny dożywotni numer
- nazwa
- płeć
- maść
- ostatnie 15 znaków kodu przekazywanego przez transponder (stosownie do potrzeb)
- fotografia zwierzęcia z rodziny koniowatych;

2. Informacje elektroniczne dostępne przy użyciu standardowego oprogramowania:

- co najmniej wszelkie obowiązkowe informacje zawarte w części A sekcji I dokumentu identyfikacyjnego.